

Pierwsza Msze święta sprawowana przez Zenona Kardynała Grocholewskiego w katedrze Wniebowzięcia NMP we Włocławku.

W niedzielę 17 lipca Jego Eminencja ks. kard. Zenon Grocholewski sprawował swoją pierwszą w życiu Mszę świętą w katedrze we Włocławku. Wcześniej dokonał poświęcenia odnowionej renesansowej kaplicy Matki Boskiej.

Kaplica NMP powstała jako jedna pierwszych po zbudowaniu katedry, a po zniszczeniach, w obecnej formie, została wybudowana w stylu włoskim około roku 1602 przez biskupa Jana Tarnowskiego (1600-03), późniejszego 45. Prymasa Polski, który zawarł umowę z rzeźbiarzem Tomaszem Niklem z Pińczowa. Po śmierci abp. budowę kontynuował kanonik Andrzej Łukowski, a po Niklu prace rzeźbiarskie wykonywał jego szwagier Macher, ukończył budowniczy krakowski Samuel Świątkowicz w 1611 r. (jego sygnatura znajduje się w latarni kopuły).

Bp Tarnowski po otrzymaniu paliusza i odbyciu ingresu do katedry w Gnieźnie, przebywał tam tylko 5 dni, a archidiecezją zarządzał z Łowicza, gdzie zmarł i został pochowany w kolegiacie łowickiej. Przed objęciem biskupstwa we Włocławku, był biskupem poznańskim i przejście do Włocławka było w tamtych czasach awansem!

W kaplicy zostali pochowani biskupi włocławscy: Maciej Pstrokoński herbu Pomian (1608-09) i Stanisław Sarnowski herbu Jastrzębiec (1677-80). Miał też w niej spocząć biskup Maciej Łubieński herbu Poraj (1631-41), ale i on został 52. Prymasem Polski, mając już 70 lat. Zmarł w 1652 r. i został pochowany w Gnieźnie w kaplicy nazwanej jego nazwiskiem. Przed przybyciem do Włocławka był 5 lat biskupem chełmskim i potem przez 10 lat biskupem poznańskim.

W kaplicy znajdują się dwa epitafia nagrobne; z lewej strony od wejścia znajduje się epitafium bp. M. Pstrowskiego i bp. M. Łubieńskiego, ufundowane w 1620 r. przez Łubieńskiego za jego życia. Na wczesnobarokowej tablicy z wielobarwnego marmuru i alabastru widnieją płaskorzeźby ich popiersi w owalnych medalionach, nad nimi kartusze herbowe. Po przeciwnej stronie wisi barokowe epitafium z czarnego marmuru bp. Stanisława Tarnowskiego; nad inskrypcją znajduje się główka aniołka, nad nią portret malowany na blasze i u góry kartusz herbowy.

Nad wejściem, od strony kaplicy umieszczono rzeźbę Matki Boskiej stojącej z Dzieciątkiem. Naprzeciw wejścia znajduje się neorenesansowy ołtarz z drugiej połowy XIX w., wykonany z różnych marmurów inkrustowanych brązami z kopią obrazu Salus Populi Romani z rzymskiej bazyliki Sancta Maria Maggiore z I połowy XVII wieku.

Kaplicę tak opisuje Seweryn Żyburaski w 13-strońnicowym wierszu „Katedra Włocławska” wydanym przez Drukarnię Diecezjalną w 1908 r, w cenie 15 kopiejek:

- Piękna kaplica jest renesansowa,
Gdzie cześć odbiera Matka Chrystusowa,
Pocieszycielka strapionych - więc z troską
Spieszą skupieni pod kopułę włoską.
Tu święta Pani w srebrzystej sukience,
Dzieciątko Boże piastuje na ręce;
I z którejkolwiek zechcesz patrzeć strony,
Wzrok Matki Bożej na ciebie zwrócony.
Wnet też pociecha na modlących spływa,
Tak tęskno patrzy matka litościwa.
Wokoło w ścianach kamienne figury,
I dwa grobowce z ciemnymi marmurami,
I marmurami ściany malowane,
W piękne rozety sklepienie utkane;
Z jasnych też okien czyste światło spływa,
Więc całość w stylu bardzo urodziwa.

W katedrze ks. biskup Wiesław Alojzy Mering, witając ks. kardynała, iż w poświęconej przed chwilą kaplicy Mariackiej w dniu 3 sierpnia 1924 roku sługa Boży Stefan Wyszyński przyjął święcenia kapłańskie z rąk biskupa Wojciecha Owczarka (1918-38), sufragana włocławskiego, a następny sufragana związany z tą katedrą, przybyły w 1939 r. (1339-43) biskup Michał Kozal został wyniesiony na ołtarze 14 czerwca 1987 r. na zakończenie II Polskiego Kongresu Eucharystycznego w Warszawie.

Mszę świętą koncelebrowali ks. kard. Zenon Grocholewski, który wygłosił homilię, ks. bp. Wiesław Alojzy Mering - ordynariusz włocławski, biskupi seniorzy z Włocławka: Bronisław Dembowski i Czesław Lewandowski oraz 9 księży.

tekst i foto: Wojciech Krzysztof Jankowski